ОПОВЕСТЯВАНЕ НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА НА „МИДАС ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" ООД И ПОЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ ЗА ОТЧЕТА КЪМ 31.12.2013 г.

1.ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

МИДАС ИНВЕСТМЪНТ ГРУП ООД е еднолично дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Агенцията по вписванията през 2009 год. Седалището на управление на дружеството е Хасково, ул. Македония 39А

Предметът на дейност на дружеството е инвестиция в собствени недвижими имоти и продажба и отдаване под наем.

2. База за изготвяне

Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия .

Всички данни за 2013 година са представени в настоящия финансов отчет в хил.лева.

3. Материални запаси

Стоково-материалните запаси са под формата на:

- стоки, придобити главно чрез покупка и предназначени за продажба.

Стоките и материалите се оценяват по доставна стойност (историческа цена), представляваща сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и други разходи, направени във връзка с довеждането на СМЗ до настоящето им място и състояние. При отписване на СМЗ при тяхното потребление е прилаган метода на средно претеглената стойност. Методът не е променян през текущия период.

Ръководството оценява нетната реализируема стойност на материалните запаси към 31-во число на м. Декември на всеки отчетен период. След проведената оценка към 31.12.2013 г., предприятието извърши оценка на материалните запаси. Като основа за оценката на нетната реализируема стойност, ръководството използва пазарните цени към момента. Няма съществени разлики между балансовите и пазарните стойности на СМЗ към тази дата. В резултат на извършената оценка е установено, че нетната реализируема стойност на материалните запаси не превишава тяхната отчетна стойност и не е извършвано намаление или увеличение до нетна реализируема стойност. Няма СМЗ, за които да е налице възстановяване на намаление на отчетната стойност, което да е признато като текущ приход. Предприятието няма СМЗ дадени в залог за обезпечаване на пасиви.

Съгласно приложимото счетоводно законодателство дружеството извършва инвентаризация на всички дълготрайни и краткотрайни активи към 31.Декември на всяка отчетна година. При проведената инвентаризация към 31.12.2013 г. липси и излишъци не са установени.

4. Парични средства

В група парични средства са включени парични средства в брой 9 х. лв.

5. Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика.

През отчетния период не са извършвани промени в счетоводната политика на дружеството.

6. Събития възникнали след датата на Годишния финансов отчет

Финансовия отчет е одобрен за публикация с решение от 31.03.2013 на управителя на дружеството.

Между датата на Годишния финансов отчет и датата на изготвянето му не са възникнали коригиращи или некоригиращи събития.

7. Данъци от печалбата

През отчетния период счетоводна печалба/загуба е 0 хил.лв. През текущия период дружеството не е отчело текущи и/или отсрочени данъци директно в собствения капитал.

8. Дълготрайни материални активи

За дълготрайни материални активи се признават активи, които имат натурално-веществена форма, чиято стойност може надеждно да се изчисли и за които предприятието очаква да получи икономическа изгода в повече от един отчетни периоди. След първоначалното признаване дълготрайните нематериални активи се отчитат по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Последващи разходи свързани с определен дълготраен материален актив, се прибавят към балансовата сума на актива, когато е вероятно дружеството да има икономически ползи, надвишаващи първоначално оценената ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи се признават за разход за периода, в който са направени.

Предприятието е приело праг на същественост от 700 (седемстотин) лева. Дълготрайни активи, които отговарят на условията за признаване като материални, но са на стойност под 700 (седемстотин) лева се отчитат като текущ разход.

Активи, които се извеждат временно от употреба - за ремонтиране, за подобрения, за консервиране и т.н. не се отписват. Разходите за консервиране (извеждане от употреба за определен период и последващо въвеждане в употреба) се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Дружеството не разполага със собствени ДМА.

9. Методи за амортизация на амортизируемите дълготрайни материални

При счетоводното начисляване на амортизацията на ДМА е прилаган линейният метод за амортизация за всички групи амортизируеми активи. Отчетените разходи за амортизации съответстват на данъчнопризнатите методи и размери на амортизационните норми, определени в ЗКПО.

През отчетния период не са начислени амортизации.

10. Лизингови договори

Наемните договори за придобиване на дълготрайни материални активи, при които Дружеството поема рисковете и изгодите, свързани със собствеността, се определят като финансови лизингови договори. Финансовите лизингови договори се отчитат като съответния актив се отписва от баланса на лизингодателя (наемодателя) и се заприхождава като актив на лизингополучателя (наемателя) по справедлива стойност или стойността на лизинговите плащания.. Определената в лизинговия договор обща сума на плащанията се отчита като вземане/задължение в наемодателя/наемателя. Всички останали лизингови договори се класифицират като експлоатационен лизинг. Същите се отчитат текущо като приход от/разход за наеми.
Дружеството няма сключени договори на лизинг.

11. Признаване на приходи

Счетоводната политика приета за признаване на приходи е в съответствие СС 18. Приходът от продажба на продукция, стоки и услуги е признаван при едновременното изпълнение на следните условия: Прехвърляне на купувача на значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на продукта и стоката; незапазване на участие в управлението или значителен контрол върху продаваните продукти и стоки; сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена; продавачът има икономическа изгода, свързана със сделката по продажбата; направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат изчислени; етапът на завършеност на сделката при извършване на услуги може надеждно да се определи.Най важните категории приходи, признати през периода са от наеми на МПС. Няма приходи създадени от размяна на стоки или услуги.

Между предприятието и други предприятия не съществуват взаимоотношения между свързани лица, при които е налице контрол, съгласно СС 24.

12. Финансови инструменти

Финансовите инструменти представляват договори, които поражда едновременно както финансови активи в едно предприятие, така и финансови пасиви или инструменти на собствения капитал в друго предприятие (не се включват данъците и таксите).

Финансовите активи представляват паричните суми, договорните права за получаване на парични суми или размяна на финансови инструменти с други предприятия при потенциално благоприятни условия, както и компенсаторните инструменти.

В зависимост от целта на придобиването, финансовите активи се класифицират като:

- Държани за търгуване- когато са придобити с намерението да бъдат продадени в краткосрочен план (максимум до една година)с цел реализирането на печалба. Към тях се отнасят и финансовите активи, които са част от портфейл, за който има индикация за неотдавнашна способност за реализиране на печалба в краткосрочен период или деривативни активи, ако не са използвани за ефективни хеджиращи инструменти. Към тази категория е редно да се отнесат и придобитите компенсаторни инструменти, които обикновено се използват като платежно средство.

- Финансови активи, държани до настъпване на падеж – тези финансови активи, които са с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж и които предприятието има положително намерение и възможност да запази до настъпване на падежа. В съответствие с характеристиката на тази отчетна категория към нея могат да се отнесат всякакви дългови инструменти, в т.ч. ДЦК, при условие, че са придобити при вторичното предлагане и предприятието има намерение и възможност да ги задържи до падежа.
- Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието-това са финансови активи, създадени от предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги на дадени дебитори.Към тази категория се отнасят търговските и други вземания на предприятието с договорен характер (но не и вземания със законов характер, например данъците), срочни депозити, предоставени кредити на други лица, както и дългови инструменти, в т.ч. ДЦК, недържани за търгуване, ако са придобити при първичното предлагане. Към тази отчетна категория може да се отнесат само тези вземания и предоставени кредити, по отношение на които предприятието е първи кредитор (не могат да се отнесат например закупените вземания).

- Обявени за продажба - всички финансови активи, които не могат да се класифицират в предходните групи

Финансовите пасиви са договорните задължения за предоставяне на парични суми или финансови активи на друго предприятие или размяна на финансови инструменти с други предприятие при потенциално неблагоприятни условия

Финансовите пасиви се класифицират съобразно целта при поемането им и се определят като:

- Държани за търгуване – тези финансови пасиви, които са поети от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърските маржове. Финансови пасиви се класифицират като държани за търгуване, без значение каква е целта на поемането им, когато са част от портфейл, за който има свидетелства за неотдавнашна актуална способност за краткосрочно извличане на печалба.

- Финансовите пасиви, държани до настъпване на падеж, са финансовите пасиви с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има намерението и възможността да задължи до падежа. Към тази категория се отнасят поети от предприятието (а не възникнали първоначално в предприятието) облигации и други дългови инструменти по отношение на които

не е първи длъжник, ако възнамерява да ги задържи до падежа им.

- Финансови пасиви, възникнали първоначално в предприятието са пасиви, създадени посредством директно получаване на пари, стоки или услуги от дадени кредитори. Към нея се отнасят и търговските задължения на предприятието, които нямат фиксиран падеж, а се погасяват в рамките на нормалния оперативен цикъл.(последваща им оценка е по себестойност). Тези, които са с фиксиран падеж, се отчитат по амортизируема стойност. Такива могат да бъдат издадени от предприятието облигации, издадени запис на заповед и менителници и други дългови инструменти, които няма да бъдат прехвърлени на друга страна в краткосрочен период. Към финансовите пасиви, възникнали първоначално в предприятието, не се отнася придобит дял от пакет(пул) от кредити или поети кредити, по отношение на които предприятието не е първи кредитор.

Предприятието признава финансовия актив или финансовия пасив в своя счетоводен баланс единствено когато стане страна в договорните условия на инструмента.

Покупката на финансов актив се признава чрез използване неотклонно за всяка от четирите категории финансови активи на един от следните два метода:
а) дата на търгуване
б) дата на уреждане

Финансовите инструменти се оценяват при първоначалното придобиване по цена на придобиване, която включва:

а) справедливата стойност на даденото (при финансов актив) или полученото (при финансов пасив).

б) разходите по извършване на сделка с финансови инструменти, като:

- хонорари, комисиони и други възнаграждения, изплатени на агенти, брокери, консултанти, дилъри и други, пряко ангажирани със сделката лица;
- данъци, такси, разрешения и други, изплатени на борси и на регулационни органи;
- трансферни данъци и мита и други.

В първоначалната оценка на финансовите инструменти не се включват получените премии и отбиви, финансирания и разпределения на административни и други общи разходи.

След първоначалното признаване предприятието оценява по справедлива стойност(последваща оценка), която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи, класифицирани като:

а) финансови активи, държани за търгуване;

б) финансови активи, обявени за продажба.

След първоначалното признаване предприятието оценява по амортизируема стойност с помощта на метода на ефективната лихва финансовите активи, класифицирани като:

а) инвестиции, държани до настъпване на падеж, и

б) заеми и вземания, предоставени от предприятието и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж.

Заеми и вземания, предоставени от предприятието, които нямат фиксиран падеж, се отчитат по себестойност.

Последващата оценка на финансовите пасиви е по:

а) амортизируема стойност – за финансовите пасиви, класифицирани като държани до настъпване на падеж и финансовите пасиви, класифицирани като възникнали първоначално в предприятието(без тези, които нямат фиксиран срок) и

б) справедлива стойност – за финансовите пасиви, класифицирани като държани за търгуване.

Справедливата стойност на финансовите инструменти се изчислява надеждно при последващата им оценка, когато за тях има публикувана ценова котировка на активен пазар. Когато справедливата стойност не може да се определи надеждно, финансовият инструмент се оценява по цена на придобиване

Разликите от промените в оценките на финансовите инструменти се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

В края на всеки отчетен период предприятието определя дали съществуват обективни обстоятелства за обезценяване на дадения финансов актив или група финансови активи. Ако съществува такива обстоятелства, предприятието определя възстановимата стойност на финансовите активи и представя намалението като текущ финансов разход.

Предприятието отписва изцяло или частично финансовите си инструменти (включително произтичащите от обезпечения) единствено когато договорените права или задължения по тях бъдат погасени.

При реализиране на правата или уреждане на задълженията резултатът от сделката се отразява като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

Предприятието има експозиция към следните рискове възникващи от употреба на финансови инструменти:

Финансов риск, проявяващ се поотделно или съчетано в следните разновидности:

а) риск на паричния поток - риск, произтичащ от колебанията в размера на бъдещите парични потоци, свързани с финансов инструмент;

б) кредитен риск - риск, произтичащ от възможността предприятието да не получи в договорения размер или въобще финансов актив, както и възможността предприятието да получи в пълен размер финансов актив, но на по-късна дата от уговорената;

в) ликвиден риск - риск, произтичащ от възможността предприятието да не погаси в договорения размер или изобщо финансов пасив, както и възможността предприятието да погаси в пълен размер финансов пасив, но на по-късна дата от уговорената;

г) ценови риск - риск, произтичащ от колебанията в цената на финансов инструмент, който в зависимост от вида на финансовия инструмент може да бъде:

- валутен риск - риск, произтичащ от промени във валутен курс;
- лихвен риск - риск, произтичащ от промени в лихвен процент;
- пазарен риск - риск, произтичащ от промени в пазарна цена.

Предприятието не извършва хеджиране(компенсиране) на изменението на справедливата стойност на финансовите си активи и пасиви.

13. Обезценка на активи

Предприятието периодично извършва сравнение на балансовата стойност на активите без стоково-материални запаси, отсрочени данъчни активи, активи придобивани чрез договор за строителна дейност, активи произтичащи от доходи на персонала, инвестиционни имоти отчитани по справедлива стойност, биологични активи, отчитани по справедлива стойност намалена с очаквани загуби от продажбата и финансови активи включени в обхвата на СС 32, с тяхната възстановима стойност. Когато възстановимата стойност е по-ниска от съответната балансова стойност, последната следва да бъде намалена до размера на възстановимата стойност на актива. Това намаление представлява загуба от обезценка и се отчита като текущ разход за дейността.

Предприятието преценява към всяка дата на изготвяне на финансови отчети, дали загубата от обезценка призната в предходни периоди все още съществува или пък е намаляла. В тези балансовата стойност на актива се увеличава до неговата възстановима стойност, но не повече от балансовата му стойност която би била ако не е извършвана обезценка. Това увеличение представлява възстановяване на загуба от обезценка се отнася като текущ приход. Дружеството не е извършвало обезценка на активи.